



FILOZOFICKÁ FAKULTA
UNIVERZITY KARLOVY
V PRAZE



Ústav světových dějin

Posudek oponenta diplomové práce

Antónia Rišková, *Dynastická politika sasko-cobursko-gothajského rodu v prvej polovici 19. storočia*, Seminář novověkých dějin, Ústav světových dějin, Filozofická fakulta Univerzity Karlovy v Praze, Praha 2010, 135 stran

Antónia Rišková se ve své diplomové práci zaměřila na analýzu dynastické politiky na příkladu sasko-kobursko-gothské dynastie v první polovině 19. století. Vzhledem k velkému množství dostupných pramenů (nevydaných, vydaných i odborné literatury, ať už monografií či časopiseckých studií) k tomuto tématu, není pochyb o tom, že se jedná o téma, které je k zadání v diplomovém semináři vhodné a pod pečlivým vedením realizovatelné.

Hned na úvod je třeba říci, že Antónia Rišková sepsala velice kvalitní analýzu britské domácí politiky i britské zahraniční politiky, respektive mezinárodních vztahů v první polovině 19. století. Její analýza je velmi podložená, neboť se opírá o znalost vydaných pramenů (zápisů z jednání westminsterského parlamentu, memoárů a korespondence předních politiků a členů panovnických dynastií – barona Stockmara, Lepolda I., Viktorie I., prince Alberta a dalších osobností, jež výrazně ovlivňovaly britskou domácí i zahraniční politiku) a výše zmíněné rozsáhlé odborné literatury (české, anglické a německé – konkrétně viz seznam použitých pramenů a literatury).

Diplomová práce Antónie Riškové má standardní strukturu – úvod, pět kapitol a závěr. V první kapitole se diplomantka věnovala fenoménu evropské dynastické politiky v 18. a 19. století. Tato kapitola je ve většině ohledů vydařená, zároveň je však typickou ukázkou toho, co se může snadno stát, pokud se mladý historik (v tomto případě mladá historička) pustí do obecnějších úvah syntetizující povahy: v pasážích, o nichž autorka nemá patřičné vědomosti, totiž opakuje některá tradiční klišé, která již nejnovější britská historiografie revidovala (například úvahy o tom, že Jiří I. a Jiří II. z hannoverské dynastie „zůstali na Britských ostrovech cizinci“, kteří pouze „v omezené míře ovládali jazyk svých poddaných a využívali



FILOZOFICKÁ FAKULTA
UNIVERZITY KARLOVY
V PRAZE

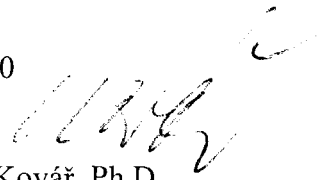


Ústav světových dějin

každou příležitost k návratu do rodného Hannoveru“... viz strana 15; skutečnost byla mnohem složitější respektive do značné míry odlišná). Druhá až pátá kapitola jsou již věnovány vlastnímu tématu práce a na jejich kvalitě je to znát – dílčí i celkové závěry, podepřené solidním výzkumem, jsou naprosto akceptovatelné a přesně formulované; autorka si zaslouží o to větší ocenění, že se často pustila do zkoumání velice podrobných záležitostí a problémů; nanejvýš vhodné jsou rovněž biografické odkazy, usnadňují orientaci v náročném, nicméně přehledném textu.

Po formální stránce je diplomová práce Antónie Riškové bez připomínek, poznámková aparát je zcela v pořádku. Z výše uvedeného hodnocení jasně vyplývá, že diplomovou práci Antónie Riškové doporučuji k obhajobě, navrhuji hodnotit klasifikačním stupněm „výborně“ a uznat jako rigorózní práci pro udělení titulu PhDr.

V Praze, 8. září 2010


Doc. PhDr. Martin Kovář, Ph.D.

Ústav světových dějin FF UK v Praze